

WMO-BELEID VENRAY ROEPT VRAGEN OP

Het abonnementstarief Wmo ligt onder vuur. Volgens gemeenten zijn er door de vaste lage eigen bijdrage te veel nieuwe aanvragen voor huishoudelijke hulp, waardoor zij krap bij kas zitten. Het kabinet vindt dat gemeenten genoeg gecompenseerd zijn. Gemeenten kondigen ingrijpende bezuinigingen aan op gemeentelijke ondersteuning.

Eind vorig jaar was het eerst wethouder Anne Thielen van Venray (foto) die aankondigde dat mensen in het kader van de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) niet meer 'het onderste uit de kan' kunnen eisen. De gemeente gaat veel scherper letten op wat de

hulpvragers echt nodig hebben en of zij dit met familie, vrienden of kennissen echt niet zelf kunnen regelen. En ze moeten eventueel maar tevreden zijn met een tweedehands scootmobiel. Het tekort dat alleen Venray al dreigt op te lopen door met name het abonnementstarief op de thuishulp, gaat naar ruim vier miljoen euro in 2023.

Ook in Horst speelt deze discussie. Ook Horst gaat in gesprek met de hulpvragende mensen, of vraagt of ze de poets niet door iemand anders kunnen laten doen op vrijwillige basis. En, als ze genoeg geld hebben, of ze die scootmobiel niet zelf willen betalen.

Dupe

Dit is onacceptabel, zegt belangenorganisatie Ieder (in). Mensen die de gemeentelijke Wmo-voorzieningen nodig hebben, worden de dupe van de gelddiscussies tussen rijk en gemeenten. De FNV Noord-Limburg maakt het verwijt dat hiermee vooral de minima worden gepakt. De Adviesraad Sociaal Domein (ASD) van Venray vindt de voorstellen onafgewogen en slechts bedoeld om snel geld binnen te halen vanwege financiële problemen bij de gemeente. ASD wil met Venray eerst om tafel om deze maatregelen door te praten. De gemeenteraad nam deze raad in december ter harte en vroeg de wethouder begin dit jaar met nieuwe voorstellen te komen.

De Vereniging van Nederlandse Gemeenten daarentegen moedigt de gemeenten aan dergelijke maatregelen te nemen om de kosten in de hand te houden. VNG wil het abonnementstarief zo snel mogelijk afgeschaft zien en blijft ernaar streven, dat de gemeenten financieel volledig gecompenseerd worden. VNG vestigt daarbij haar hoop op een nieuw kabinet.

Eenvoudiger

Enkele jaren geleden, toen de Wmo werd ingevoerd, was de 'stapeling van zorgkosten' voor veel ouderen en zieken een groot probleem. Ze moesten een eigen bijdrage leveren in de zorg. Hadden ze geld nodig uit meer dan één potje (bijvoorbeeld uit Wmo en Wlz (Wet langdurige zorg), dan betekende dit ook twee, drie keer die eigen bijdrage. Het Rijk voerde daarom een abonnementstarief in dat, ter voorkoming ook van de eeuwige discussie over het inkomen en hoogte van de eigen bijdrage, voor iedereen gelijk werd. Vooral de middeninkomensgroepen hebben baat bij dit tarief, blijkt uit een recent verschenen rapport over het tarief. Lage inkomensgroepen kregen vaak toch al een tegemoetkoming in die kosten. Door het abonnementstarief is de eigen bijdrage een stuk duidelijker geworden. Mensen weten waar ze aan toe zijn, zonder verrassingen achteraf door ingewikkelde berekeningen. Minister de Jonge erkent dat de Wmo-uitgaven van gemeenten stijgen, ondanks het extra geld dat ze krijgen vanwege het abonnementstarief. De minister wijt dit vooral aan de vergrijzing. Maar de portemonnee trekken doet hij niet.

Maatwerk

De gemeenten houden vast aan hun Wmo-bezuinigingsplannen. Sommige gemeenten laten de wachtlijsten voor huishoudelijke hulp met opzet oplopen, om de toegang tot die hulp te ontmoedigen. Andere gemeenten willen huishoudelijke hulp toch weer inkomensafhankelijk maken. Beide ingrepen zijn in strijd met de wet, waarschuwde de minister eind vorig jaar. Inderdaad staat dit haaks op de plicht (Wet maatschappelijke ondersteuning) om met 'maatwerk' mensen te helpen die niet alles zelf meer kunnen. Maar omdat het Rijk de hand op de knip blijft houden, zitten de gemeenten met de gebakken peren. Wethouder Thielen moet dus niet bij de hulpvragers zijn, maar moet met haar collega's naar het Malieveld; misschien kan ze bij de boeren tractoren lenen.